

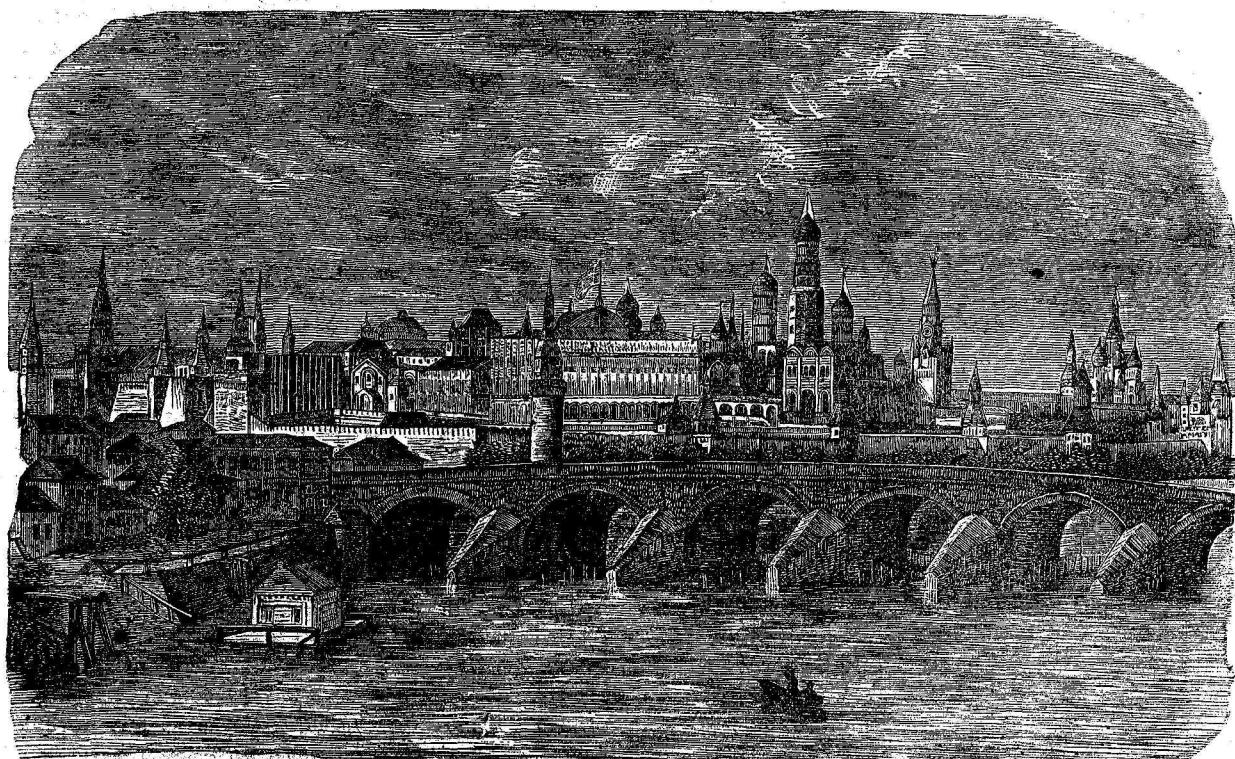
τὸς τοῦ ὄποιου, ἐκ τινος ἀδυναμίας τῶν νεύρων ή ὀλισθήματος ηδύνατο νὰ κατακρημνισθῇ, προέβη πραφυλακτικῶς, δάκτυλον πρὸς δάκτυλον, καὶ ἔργασεν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, ή μᾶλλον ἐξηκολούθησε τὸν συνέχειαν τῆς διόδου, ητις ἦτο τότῳ στενὴ, ὡστε μόλις ηδύνατο δ ἀνθρώπος νὰ στραφῇ πρὸς τὸ μέρος, οὗτον διηλθε. Μη ἀνυπείνας δὲ τὸν ἵνδον, διὸ ἐνδικεῖν ἐπιθέν του, εἴρεται προσωτέρω καὶ παρηκολούθει τὰ ἔχην, τὰ ὅποια ἡδη ἤσαν καθαρῶς ἐντετυπωμένα ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ ἑδάφους, μέχρις ἑκατὸν δρυγιῶν μακρότερον, διὰ αἵρνης ἥκουσεν ἥσυρον καὶ βρογχώδη ἥχον οὐχὶ πολὺ μακράν ἐρχόμενον καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ ἐκείνο μέρος τοῦ σπηλαίου, πρὸς δ διηυθύνετο. Ἡροάσθη καὶ εὔκρινώς ἥκουσε τὸν ἥχον, τὸν ὄποιον ή ἀρ-

ἀφοῦ ἀπεβίωσεν ἡ μακρά της κάρη, ἔπειταν ἀφθενῆς καὶ ὁ νίδης αὐτῆς πρίγκηψί· Βρέστος μεταδοθείσης τῆς νόσου καὶ εἰς αὐτόν.

Ἡ φιλόστοργὸς μήτηρ ἐφίλησεν εἰς τὸ στόμα τὸ ἐν ἀγωνίᾳ τέκνου της πρὸς παραμυθίαν· ἀλλὰ τὸ φθοροποιὸν μόλυσμα εἰσέδυσε καὶ ἐπρώσε θανατηφόρως τὴν τρυφερὰν μητέρα.

ΤΟ ΚΡΕΜΑΙΝΟΝ

Κρεμελίνου, λέξις ἀδεβαίας παραγωγῆς, εἶναι ὄνομα κοινὸν εἰς τὸ φρούριον περὶ τὸ ὄποιον πᾶσα σχεδὸν ἀρχαία ρωσικὴ πόλις ἦτο ἐκτισμένη. Τὸ Κρεμλίνον τῆς Μόσχας εἶναι περιτείχισμα σχεδὸν τριγωνικὸν, πέριξ τοῦ ὄποιού ἐγέρονται ὑψηλὰ τείχη, ἔχοντα ἐν

κτος κάμνει κατὰ τὸν χειμερινὸν την ὑπνον, διτὸν μυζάνη τοὺς πόδας της.

[Ἐπειτα συνέχεια]

Η ΠΡΙΓΚΙΠΗΣΣΑ ΑΔΙΚΗ

Ἡ αὐτῆς Βρασιλίης ὑψηλότης ή πριγκίπησσος Ἀλίκη, τριτότοκον τέκνον τῆς Βρασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, ἐγεννήθη Ἀπριλίου 25, 1843, καὶ ἐνυπερέθη ἐν Ὁστέρῳ Ἰουλίου 1, 1862, μετὰ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Ἐστονίας. Ἀπέθανε δὲ ἐκ διφθερίτιδος τῇ 14 Δεκ., 1878, θύμα γενομένην τῆς μωτρικῆς στοργῆς της. Πείκων ἦν παρατίθεμεν σήμερον παρουσιάζει τὴν πριγκίπησσαν κρατοῦσσαν εἰς τὰς ἀγκάλας της τὴν δίλγχα ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου της ἀποθνανοῦσαν θυγατέρα αὐτῆς ἐκ τῆς νόσου ἐξ ἣς καὶ ὡς μήτηρ αὐτῆς. Ἀλλ'

ἐκάστη γωνίᾳ στερεὸν πύργον. Ἀπὸ τῆς θεμελιώσεως τοῦ φρουρίου τούτου, κατὰ τὰ μέσα τῆς διωδεκάτης ἐκατοντακτηρίδος, γρονολογεῖται καὶ ἡ θεμελίωσις τῆς Μόσχας αὐτῆς. Περὶ τὸ 1170 δ Ἀνδρέας, ὁ νίδης τοῦ Βλαδιμήρου τοῦ Μονομάχου, ἡγεμόνος τοῦ Κιέβου, ἔκτισε λιθίνην ἐκκλησίαν, ἐντὸς τοῦ Κρεμλίνου, καὶ κατέθεσεν ἐν αὐτῇ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, τὴν γραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ. Ἡ εἰκὼν αὕτη φρίνεται ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς Ἀναλήψεως, δοτὶς κεῖται ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀρχαίου οἰκοδομήματος. Ἡ Μόσχα καὶ τὸ Κρεμλίνον αὐτῆς ὑπέστησαν πολλὰ δεινὰ κατὰ τὸν μεταιώνα. Ἐλεηλατήθη καὶ ἐπυρπολήθη ὑπὸ τῶν Μογγόλων κατὰ τὴν δεκάτην τρίτην ἐκατοντακτηρίδα, πάλιν δὲ κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην καὶ δεκάτην πέμπτην ἐκατοντακτηρίδα ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων τῆς Αιθουσίας. Ἡ πόλις